

عنوان مقاله:

بین المللی کردن برنامه درسی در آموزش عالی : ابعاد و روندها

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پروین روشن قیاس - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه خوارزمی واحد کرج

خلاصه مقاله:

بین المللی کردن برنامه درسی (IOC) مفهومی جدید و در حال تحول است که به طور ویژه از اوایل قرن بیست و یک در ادبیات برنامه درسی مورد توجه قرار گرفته است. علیرغم اهمیت و جایگاه چنین ایده ای برداشت ها و تفسیرها از این واژه در بسیاری از ممالک بویژه ایران توأم با ابهام سردرگمی و عدم شفافیت است. مقاله حاضر با روش توصیفی- تحلیلی در راستای بررسی این مفهوم در ادبیات برنامه درسی تلاش کرده تا برداشت های مختلف از این واژه و حدود دامنه آنها را مفهوم پردازی کند به عنوان یک متغیر اساسی و زیر بنا در مقاله حاضر بین المللی کردن مطالعات برنامه درسی به عنوان تابعی از برداشت مورد توجه از برنامه درسی مدنظر قرار می گیرد. به عبارت روشن تر بسته به این که چه برداشتی از واژه برنامه درسی داشته باشیم بین المللی کردن آن نیز متفاوت خواهد بود. در این راستا سه برداشت متفاوت از (IOC) (بین المللی کردن دروس و رشته های دانشگاهی ، بین المللی کردن رشته مطالعات برنامه درسی و بین المللی کردن حرفه برنامه درسی) شناسایی و معنی مولفه های آنها معرفی شده است. نتایج این بررسی نشان داد که توجه به توسعه دانش ، مهارت و ارزش های بین المللی در برنامه های دانشگاه به منظور افزایش سواد بین المللی دانشجویان ضروری است و اشاعه برنامه های درسی دانشگاهی به فراتر از مرزهای جغرافیایی و تجاری سازی برنامه درسی و محصولات آن لازم به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی آموزش عالی، بین المللی کردن برنامه درسی، بین المللی کردن مطالعات برنامه درسی، بین المللی کردن حرفه برنامه درسی، جهانی شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320555>

